

افغانستان : احصائیه اسف انگیز جنگ

به یادبود از گذشته شدن یکی از سربازان اردوی آلمان در افغانستان، نطق کمیته فدرال شورای صلح در توضیحی درین رابطه اعلام داشت:

۴۹ سرباز به قتل رسیده که از جمله ۳۱ تن آنان "در برخورد های مسلحانه" جان باخته اند، اینست جمع بندی مختصر قریب به ده سال جنگ مشارکتی آلمان در کوهپایه های هندوکش. تعداد زخمیها و معلولین وهمچنان بیماریهای روحی (از جانب وزارت دفاع اعلام نمیگردند که تعداد آن به هزاران میرسد. **Posttraumatische Belastungsstörung**)

گذشته ازین تعداد انسانهاییکه از جانب افغانی قربانی میشوند نیز شامل گزارشات نیستند: درین میان نیروهای امنیتی افغان، مبارزان طالب و سائر گروه های مقاومت (که بر پایه اطلاعات سازمان ملل متحد تعداد آن قریب به دوهزار تخمین میشود) و مقدم بر همه مردم ملکی شامل اند. قرار محاسبه محافظه کارانه گروه کاری تحقیقات صلح متعلق به دانشگاه کسسل از سال ۲۰۰۱ الی سال ۲۰۱۰ حداقل ۶۰/۰۰۰ انسان در جنگ افغانستان جان باخته اند؛ در میان آنان دست کم ۲۰/۰۰۰ افراد ملکی شامل اند. علاوه برین گسترش و تشدید جنگ، میزان مرگ و میر را در میان افراد ملکی در یکسال اخیر افزایش بخشیده است.

با اتکا به این وضع، اشکهایی که بخاطر کشته شدن سربازان آلمانی ریخته میشود، صرفاً بخش کوچکی از تبارز همدردی است. سیاستمداران اینجایی، این جنگ را بگونه غیر مجاز به یک واقعه "تراژیدیک" تلویح میکنند و نتیجه گیریهای کاملاً نادرستی از آن ارائه میدارند.

وزیر دفاع توماس دی میزی کوشش کرد تا در نخستین اظهاراتش کلمات مشهود جادویی "سؤقصد مرموز و بزدلانه" را در رابطه با کشته شدن یک سرباز آلمانی یادآور شود. چگونه میتوان گشودن آتش بالای صف تظاهر کننده گان عزا دار به وسیله سربازان اردوی آلمان را که در انتها ۱۲ انسان بقتل رسید، ارزیابی کرد؟ و اینکه سربازان و مبارزان در برخورد مسلحانه به همدگر تبادل تعارف نمیکنند و به اینگونه مرموز باقی میمانند، باید از اصول و مقتضیات جنگ باشد.

آنچه تکاندهنده است، همانا تحجر حکومت باهمه " پرروییها" و چسپیدن به عدم تغییر استراتیژی در افغانستان و یا تأملی در زمینه برگشت نیروهای نظامی آلمان از افغانستان است. هر انسانیکه بطور جدی در باره وضع افغانستان می اندیشد، میداند که راه حل نمیتواند نظامی باشد- و هیچگاهی چنین راه حلی وجود نداشته است. جمع بندی جنگ تقریباً ده سال خلیهها فلاکتبار است: افزایش فیصدی بیسوادان، افزونی احتکار مواد غذایی، رشد برق آسای بیکاری در میان جوانان، عدم پیشرفت واقعی در عرصه تأمین حقوق بشر و حقوق زنان خارج از چهارچوبه کابل، تطمیع و جعلکاری در انتخابات "دموکراتیک" سالهای ۲۰۰۹ و ۲۰۱۰ (انتخابات ریاست جمهوری و ولسی جرگه). ولی آنچه در افغانستان بارور گردیده است همانا کشت تریاک، اختلاس و رشوه ستانی است. هر گاهی با این همه نارساییها وزیر دفاع دی میزی با عنعنه گرایبی به سلفش اعلام میدارد که: "مامؤفقانه پیشروی میکنیم، ما استراتیژی درستی را در پیش گرفته ایم" میتوان گفت که این مطلب فقر تفکر سیاسی را در نازلترین سطح آن گواهی میدهد.

جنبش صلح یکبار دیگر در جریان دهمین سال ادامه این جنگ خروج عاجل و بدون قید و شرط نیروهای بیگانه را از افغانستان مطالبه میکند. صرفاً در ینصورت میتواند زمینه های مذاکره میان اطراف در گیر در معضله افغانستان دنبال شود و در نتیجه، بازسازی واقعی و غیرنظامی کشور به نفع مردم آغاز یابد. جنبش صلح هم اکنون در راه آماده ساختن خزان کاری علیه جنگ افغانستان- با عملکردهای مرکزی در بزرگداشت از روز ضد جنگ (اول سپتامبر) و دومین سالروز قتل عام در کندز (چهارم سپتامبر) در برلین آماده گی گرفته و تعداد زیادی از فعالیتهای را بمناسبت دهمین سالروز آغاز جنگ (هفتم اکتوبر) سازمان داده وهمچنان عملکردهای سراسری رابه پیشواز جلسه نخبه گان جنگ افروز که قرار است در اوائل دسامبر امسال در بن بنام ("پیترسبرگ دوم") دائر گردد، راه اندازی میکند.

اطلاعیه مطبوعاتی کمیسیون سراسری شورای صلح

به نماینده گی از کمیسیون سراسری شورای صلح : نطق شورا پیتر اشترووتیونسکی